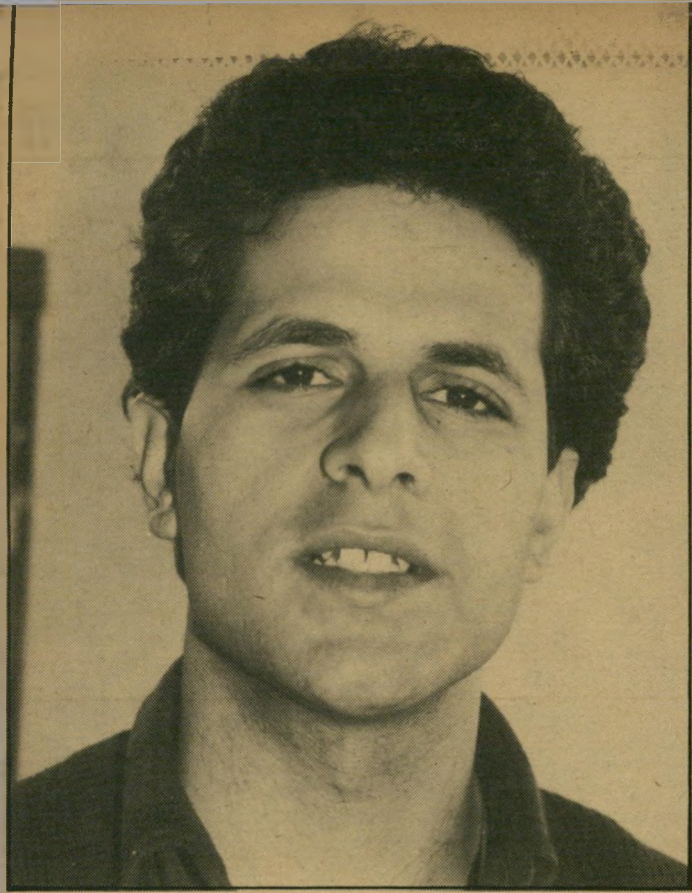

מאיר וענונו, שנסע לאירופה כדי לגלות לעולם את דרך חטיפתו של אחיו, צפוי למעצר עם שובו. האישום נשמו בסוד, מתלחשים שיש כוונה אחרת

מאיר וענונו
פקודת מעצר

השניים רכשו קרונו, ציידו אותו ככל הדרוש לנסיעה ארוכה, ויצאו לדרך. הם התפרנסו ממכירת פוסטרים בערים שונות באירופה. לא היה לו קשר קבוע עם הארץ או עם המישפחה. מדי פעם היה שולח גלויות, לעיתים גם היה מקבל בחזרה אותי חיים מן המישפחה בארץ. עד שיום אחד נכנס כברליץ שבי גרמניה להנות עיתונים. עיתון ישראלי צד את עינו. הוא הביט בכתורת ולא האמין. בעמוד הראשון היתה תמונה גדולה של אחיו הגדול, מוטי. יד הגורל כיוונה, כך שאשר ראה את סיפורו של אחיו אחרי חודשים רבים שלא קרא או ראה עיתון ישראלי. אחרי זמן קצר נחת אשר בישראל ונחלץ לעזרת אחיו. הוא היה כמשך תקופה הפה שלו בתיקשורת. אחריכך עזב גם מאיר את ענייניו בארצות הברית, ובא לסייע לאחיו הכלוא ולמישפחה בארץ. יש להניח ששני האחים האלה לא (המשך בעמוד 37)

יכולה להועיל לו. הוא עזב את הארץ ונסע לארצות הברית. כאשר התגייס לצנחנים, היה מאיר כבר בחו"ל.

בשנה האחרונה לשרותו הצבאי רצה אשר לנסות חייקיבוץ. הוא הצטרף, כחייל, לקיבוץ קריית-ענבים שלידי ירושלים. כמשך השנים קרא הרבה ספרים על חיי הקיבוץ, החיים שם נראו לו מושכים והוא רצה לנסות. החברה והמקום מצאו חן בעיניו והוא בילה את רוב חופשותיו מהצבא בקיבוץ.

מייד אחרי שסיים את שרותו הצבאי החליט לנסוע לטייל בחו"ל. כמו שרוב בני הקיבוצים וצעירים אחרים בני גילו עשו באותה התקופה. נסעתי קודם כל כדי לנקות את הראש. חשבתי ש בחו"ל אוכל להסתדר ולעשות כסף.

בתקופה שבילה בקריית-ענבים הכיר בחורה הולנדית שעבדה בקיבוץ כמתגברת. הוומאן פרח והוא נסע אליה לעיירת מגוריה בהולנד.

יצא לאשר לראות מעט מאוד את אחיו הגדולים.

הלימודים בקריית-גת שולבו בלימודי-הוראה, והיוו מעין עתודה קדם-צבאית. כשסיים, נכנס למיסגרת של בחוריישיבות רבים מאותם הימים — לימוד בישובי-ספר תוך כדי אימונים צבאיים. אשר היה למורה ברימונה. בחופשות מבית-הספר עבר אימונים צבאיים. הטיירות ארכה חודש ימים. תקופה זאת מצאה מאוד חן בעיניו, הוא ביקש להאריך אותה כחודש נוסף. בקשתו התקבלה, והוא בילה עוד חודש בטיירות.

הפרוייקט הצבאי המיוחד הזה לבני-ישיבות אורך ארבע שנים. אחרי שני תיים החליט אשר שהוא נושא את הפרוייקט, לטובת שרות-סדר רגיל. התנאי שלו היה, שיקבלו אותו ליחידת-צנחנים. באותה תקופה גם עבר עליו תהליך של עזיבת הרת, והוא הפך אטיאט לחילוני.

הוא שמע סיפורים רבים על הצניחנים. התקופה היתה תקופת מילחמת-הלבנון, סיפורי-הקרבות התהלכו בין החברים, הוא רצה לקחת בהם חלק. בבית ניסו לשכנע אותו שלא כדאי לו לעזוב מיסגרת כליכך טובה, לעזוב מיקצוע, לוותר על שנתיים שנחשבו כבר כשתי שנות-שרות וללכת לשרות צבאי רגיל. אמרו שלא כדאי לו לוותר על משכורת של מורה ולהתחיל לחיות מרמיכיים המעטים של חייל-חובה. אמרו לו שהוא קוטע את עתידו כמורה, שהוא מיקצוע טוב שבוערתו יוכל לפרנס את עצמו ככבוד.

לא היה חוזר

אבל אשר התנדב לצנחנים. הוא לא מצטער. באותה תקופה כבר היה מאיר, אחיו, בחו"ל. מאיר סיים בארץ לימודים כפקולטה למישפטים, עשה תקופה מסוימת של התמחות במישור עורכדין, אך לא סיים את תקופת ההתמחות הקבועה בחוק, ולא עמד לבחינות לישכת עוכי-הדין. הוא החליט שממילא אינו רוצה להמשיך להתגורר בישראל, ובחול"ל תעודה של עורכדין ישראלי אינה

ולמה זה מגיע למוטי. אני חושבת רק עליו ועל המצב שהוא נמצא בו."

עוד חודש בטיירות

התקופה הקשה ביותר היתה בהתחלה. מאיר ואשר לא היו אז בארץ, העיתונות המקומית והעולמית לחצה קשה על מישפחת וענונו. לדרכיהם, לא היה מישור חזק שיעמוד מול המתקפה התיקשורתית הלוחצת.

וכרגע חשוב מצבו של האח הכלוא: למישור איכפת שכבר ארכעה חודשים שמוטי לא יצא מהחדר? למישור איכפת שהוא לא יוצא, כי סביב חצרה-הטוילים שלו שמו ברונט כדי שלא יוכל לראות ולדבר עם איש ושאיש לא יוכל לראות ולדבר איתו. למה לא נותנים לכך-ארם לדבר? בינתיים שמענו רק את מה שיש למדינה להגיד, הוא לא אמר מילה. ממה הם מפחדים?

למה הכריחו אותו לגדל זקן? למה שמים לו קסרה ושמיכה על הראש ככל פעם שמוציאים אותו מבית-הסוהר לבית-המישפט? זו דמוקרטיה? היום אני מרגישה זיפת במדינה הזאת. לרגע אני לא אומרת שמוטי עשה משהו טוב, אבל שיתנו לו להסביר את עצמו. מישור שמע אותו? חטפו אותו ואחר-כך אמרו שהוא נמצא פה מרצונו החופשי. אני מקווה שיהיה לו כוח ושהוא יחזיק מעמד בכלא."

אשר נשלח לפנימייה חרדית בכניר, שם בילה עד כיתה יוד. את ההליכה לפנימייה הוא לא זוכר כאירוע מרגין. הוא לא רצה כליכך לעזוב את הבית, אך האבא חשב שבפנימייה ילמד תורה ואולי יהיה רב.

אשר זוכר, שבשנה הראשונה ללימודיו בפנימייה היה בא פעם בחודש לבקר בבית. אחרי חופשת-השבת היה אבא לוקח אותו בחורה לפנימייה. אחריכך החליט שפנימייה כליכך חרדית אינה מתאימה לו. כפשרה הלך ללמוד בסמינר קצת פחות חרדי בקריית-גת. משם היה מגיע פעם בשבועיים הביתה. בתקופת לימודיו

שתפסו אותו, שלא צריך לראוג שהוא נעלם.

אין לי רעה אישית לגבי מה שמוטי עשה. לפגישה הראשונה איתו הלכתי עם אלברט, אחי הבכור. מוטי אמר לנו אז שעשה מה שעשה למען הילדים שלנו והנכדים שלנו. שהוא עשה זאת למען השלום, שהמצפון שלו

מרדכי וענונו בבית
ביקור בכלא פעם בשבועיים

הפריע לו. אלה היו המילים הראשונות שאמר."

ברוריה בחורה חזקה, אינה נותנת שיעברו עליה, אינה נשברת בקלות. השכנים בכניר לא אמרו לה כלום. היא אינה יודעת אם הם יודעים שהיא אחותו של מרדכי וענונו המפורסם. לה קל יותר. אחרי שהתחתנה, היא נושאת שמישפחה אחר. לפעמים אני חושבת למה אני צריכה לעבור את זה

רק איתורית כותבת עברית

- לראשונה בהיסטוריה**
שנים אתם שואלים אותנו: "מתי סוף סוף תלמדו את האיתורית לכתוב עברית?" היום אנחנו עונים: "היום!" איתורית - יחידה וראשונה מסוגה בעולם הכותבת עברית.
- סודיות מוחלטת**
כל ההודעות הן אישיות - לעיניך בלבד! (מלבדך איש אינו שומע - איש אינו רואה).
- 100% קליטה**
ההודעות מופיעות בעברית על הצגית

- זכרון של פיל**
הודעותיך נשמרות בזכרון (עד מאות סימנים שונים) ואתה יכול לדפוף בהן (בהרצה קדימה, או אחורה).
- יודעת שפות**
כתיבת ההודעות דו לשונית גם באנגלית.

היום זה היום
התקשר אלינו כבר היום והצמד אליך מרכז תקשורת חכם, קומפקטי ושקט. איתורית - שרותי תקשורת בע"מ - החברה המובילה בישראל.
053-344615, 057-79765, 055-61061, 04-380541, 02-224341, 03-7549177